

Máy Độ Duyên Lành

Huyền Lam

Buổi chiều tối mùa đông băng giá, bên ngoài tuyết phủ trắng xóa lấp lánh dưới ánh trăng rằm cuối năm, Quân đem vài thanh củi đến bên lò sưởi đốt lên sưởi ấm căn phòng. Mùi gỗ thông thơm thoang thoảng dễ chịu.

Như thường lệ, sau khi dùng cơm chiều, anh thường đem máy laptop đến ngồi trên chiếc ghế bành cạnh lò sưởi, vào mạng internet. Anh thích cảm giác ấm áp từ ánh lửa tỏa ra, thích ánh sáng chập chùng đem đến niềm thư thái an lạc.

Hôm nay, sau khi đọc tin tức đó đây, Quân vào trang mạng Craigslist được hầu hết người ở Mỹ dùng để giao dịch mua bán đồ dư thừa tại địa phương, anh muốn kiếm cái máy thổi tuyết đã dùng qua nhưng không thấy ai đăng bán. Trong lúc định tắt máy, anh ngược nhìn bức tranh sơn dầu có hình Đức Phật mỉm cười treo trên tường, ánh sáng từ lò sưởi làm bức tranh sống động linh thiêng lạ kỳ. Bỗng nhiên Quân vô ý thức gõ chữ Buddha (Phật), trên trang mạng Craigslist và bấm nút search (tìm).

Trên màn hình, những dòng chữ hiện ra: "*Cần chuyển nhượng chiếc tủ thờ Phật, nhà sắp bàn giao. Xin liên hệ ông Ted Tazuma số điện thoại... để biết thêm giá cả và chi tiết.*" Hết sức ngạc nhiên, Quân không ngờ trang mạng tại một tiểu bang đa số người da trắng lại xuất hiện mẫu tin này, ngày đăng lời rao vặt cũng đã gần ba tháng. Đọc tên họ, anh biết ông Ted là người gốc Nhật. Nhìn đồng hồ cũng chưa quá tối, anh bấm điện thoại gọi, bên kia đầu dây có tiếng người đàn ông:

- Xin chào, đây là Ted Tazuma.
- Cháu là Quân, có đọc mẫu tin rao bán chiếc tủ thờ nên gọi cho ông. Cháu là Phật tử. Ông có thể gửi hình cho xem trước và cho biết giá được không ạ?
- Anh là Phật tử à! Thật tốt quá. Về hình và giá, có lẽ anh nên đến xem để có cảm giác trọn vẹn, chúng ta sẽ nói chuyện với nhau.
- Thưa ông Ted, có ai xem và trả giá chưa ạ, xin ông cho địa chỉ.
- Cũng có vài nơi trả giá nhưng chúng tôi vẫn chưa quyết định bán. Địa chỉ nhà tôi là...
- Ô, nhà ông Ted ở tận North Bend à? Cách nơi cháu gần 200km. Ông có thể chờ đến ngày thứ Bảy được không? Ngày cuối tuần nghỉ làm, cháu mới lái xe đi được.
- Ừa được, tôi chờ anh nhé. Không chờ lâu hơn được đâu nha, vì thứ Tư sau đó tôi đã giao nhà cho người mua rồi.

Thứ Bảy, Quân dậy sớm chuẩn bị cho chuyến lái xe xa. Bên ngoài tuyết vẫn rơi, phủ dày mặt đất. Anh cặm cụi móc dây xích đi đường tuyết vào các bánh xe pickup, đem theo xăng, đồ ăn khô, thức uống, túi ngủ để đề phòng trường hợp tuyết lở trên các đoạn đèo làm đường nghẽn không di chuyển được. Quân không ngờ mình lại quyết định lái đến nơi xa trong tình trạng thời tiết băng giá như thế để xem một vật không biết rõ hình thể, phẩm chất mà giá cả cũng không biết. Dường như có điều gì đó thôi thúc anh và có lẽ đây là lần đầu tiên anh hành động như thế.

Quân lái xe trên con đường tình lộ hoang vắng, những cánh đồng tuyết dài bất tận, những rừng dương, đồi núi hùng vĩ khoác màu trắng trinh nguyên trông đẹp lạ kỳ. Thông thường vào mùa hè, khoảng cách từ nhà Quân đến ông Ted chỉ cần 2 giờ lái. Mùa đông do đường đóng băng, xe gắn xích không thể lái nhanh được nên thời gian lái tăng lên gấp đôi. Tuy nhiên, do phải liên tục chú tâm lái để chống trượt, Quân thấy thời gian trôi qua rất nhanh, chẳng mấy chốc anh thấy mình đã đến thành phố North Bend. Theo hướng dẫn của máy bản đồ định vị, Quân cho xe dừng lại trước căn biệt thự đồ sộ. Lối đi bộ từ chỗ đậu xe đến cửa chính được thổi tuyết sạch sẽ tươm tất. Đến bên cánh cửa đôi bằng gỗ tích sang trọng, anh bấm chuông. Một lúc lâu sau một cụ già có nét mặt Nhật Bản, tay cầm gậy chống, mở cửa miệng cười hiền lành:

- Anh đi vào đi kéo lạnh, thời tiết như thế này tưởng anh không tới được.

Quân bước vào trong, căn phòng khách rộng có nhiều thùng đựng đồ chồng lên nhau để chuẩn bị dọn nhà. Ông cụ bước đi yếu đuối, hai tay chống trên cây gậy, ông ta mời anh theo ông qua phòng kế bên. Ông vừa bật

đèn lên, Quân thấy ngay trước mặt một chiếc tủ đen, cửa đóng kín, nằm uy nghi giữa căn phòng có sàn gỗ hoàn toàn trống trải. Ông Ted lên tiếng:

- Anh tự nhiên xem nhé. Nếu anh thích mua thì chúng ta sẽ nói chuyện.

Chiếc tủ có chiều cao khoảng 1m5, phần dưới có các hộc tủ, phần trên có bộ khung cửa 4 cánh được đính bản lề kim loại rất tinh tế nhưng vững chắc khiến Quân có ngay cảm tưởng nặng lực thiêng liêng, cao quý bên trong. Quân bước từ từ đến trước chiếc tủ, ông Ted dõi mắt nhìn theo. Quân đứng lặng yên vài giây, nghiêm trang chấp tay kính cẩn xá một xá. Không gian tĩnh lặng quá, Quân nghe được cả tiếng tim mình đập. Anh hồi hộp mở 2 cánh cửa: một vùng hào quang lung linh phản chiếu diệu kỳ, Quân giương to mắt ngạc nhiên trầm trồ!

Sau đôi cánh cửa đen ấy là một thế giới tâm linh trang nghiêm, tràn đầy Phật lực - Ảnh: Huyền Lam

Mặt sau đôi cánh cửa đen được dát vàng lóng lánh. Quân đối diện đôi cửa chạm trổ tinh vi có màn lưới mỏng và thấy được kiến trúc huyền bí, mờ ảo bên trong. Nhẹ nhàng, anh mở nốt cánh cửa thứ hai: Một Phật Hùng Bảo Điện uy nghi, sáng ngời hiện ra trước mắt anh. Hình ảnh Đức Phật lấp lánh, sống động tỏa từ quang chiếu rọi, một thế giới tâm linh trang nghiêm, tràn đầy Phật lực. Quân ngạc nhiên xuýt xoa như không tin vào mắt mình khi thấy được nội điện bên trong chiếc tủ. Một cấu trúc chùa chiền vĩ đại không những về kiến trúc mà cả tâm linh được công phu thể hiện gọn nhỏ trong chiếc tủ như nghệ thuật bonsai điều luyện. Đứng trước chiếc tủ gỗ, Quân cảm được uy lực, nét trang nghiêm vốn chỉ có nơi chốn thiên môn. Anh quý xuống, thành tâm lạy ba lạy như mỗi khi vào Phật điện.

Quân quay về hướng ông Ted:

- Ông ơi! Chiếc tủ thờ uy nghi, công phu mỹ thuật quá. Cháu thấy lần đầu tiên trong đời. Chiếc tủ này phải quý lắm, giá phải cao lắm, cháu e mua không nổi. Được chiêm ngưỡng chiếc tủ thật không uổng công cháu lái xe đến đây ông ạ.

Ông Ted khuôn mặt tươi, cười rạng rỡ:

- Cháu qua phòng khách, chúng ta cùng nói chuyện.

Qua câu chuyện, Quân được biết cha ông Ted sinh ra ở Nhật; ông theo cha mẹ qua Mỹ định cư khi chỉ mới 2 tuổi. Đây là chiếc tủ thờ Phật của cha ông Ted, không biết có từ thời nào. Ông Ted còn nhớ hồi 2, 3 tuổi đã được cha hướng dẫn tới đánh lễ trước tủ thờ. Hai mươi năm trước cha mất, ông thừa hưởng chiếc tủ thờ dù đã có riêng một chiếc nhỏ hơn nhiều. Cách đây 4 năm, ông Ted bị đụng xe chấn thương cột sống nên di chuyển khó khăn, nay tuổi đã lớn không thể sống một mình, đành bán nhà để vào khu dưỡng lão. Do diện tích phòng trong khu dưỡng lão khá khiêm tốn, ông chỉ có thể đem theo chiếc tủ thờ Phật nhỏ của mình.

Ngồi xuống chiếc ghế nệm, ông Ted chậm rãi:

- Cháu thích chiếc tủ này lắm phải không?

Quân nhìn ông, mỉm cười gật đầu:

- Cháu chưa bao giờ thấy được một tử thờ huyền diệu tuyệt mỹ như chiếc tử này. Khi đứng đối diện tử thờ, cháu cảm được nguồn thiêng liêng, từ lực phát ra ông ạ.

Ông Ted choàng tay qua, vỗ nhẹ nhẹ vào vai Quân:

- Nhiều người đọc tin rao vặt xin đến xem. Có người trả 1 ngàn, 5 ngàn, có người trả 10 ngàn... nhưng ta không bán vì họ toàn là những người sưu tầm đồ cổ hoặc thấy đẹp mua về để trưng bày.

Quân chêm vào:

- Nhưng cháu không đủ tiền để mua vật quý giá này đâu thưa ông.

Giọng ông Ted lộ chút xúc động:

- Nhìn cháu tiếp xúc chiếc tử thờ, ta biết đã gặp đúng người. Còn vài ngày nữa là giao nhà, ta cứ tưởng phải tiễn chiếc tử thờ cho các người sưu tầm đồ cổ.

Ông Ted nhìn Quân một lúc lâu, cười hiền từ:

- Ta bán cho cháu giá 200, không thêm, không bớt. Ta không thể cho vì cho thì cháu sẽ mang ơn ta.

Quân hốt hoảng:

- Không được đâu ông ạ. Chiếc tử quý thế này phải trên 10 ngàn ông ạ. Cháu được xem là thỏa nguyện rồi.

Ông hãy bán cho người sưu tầm đồ cổ để có tiền lo cho tuổi già.

Ông Ted cười lạnh lạnh:

- Ta đã bán căn biệt thự này thì thêm 10 ngàn, 20 ngàn đâu có thay đổi gì. Điều ta cần là tìm được người mỗi ngày biết sống, biết giao cảm thiêng liêng với chiếc tử thờ. Trong hộp tử thờ, có vài cuốn kinh, văn hóa phẩm bằng tiếng Nhật của cha ta. Con giữ làm kỷ niệm, không thì đốt giùm nhé. Ta đã giữ quá nhiều đồ của ông cụ rồi, không thể đem thêm được nữa, ta lại không biết tiếng Nhật.

Quân bối rối:

- Cháu rất cảm động, cảm ơn ông nhiều lắm. Cháu cứ tưởng mình đang sống trong mơ ông ạ.

Quân trang trọng an vị chiếc tử thờ trong phòng khách được anh thiết kế thành thiền phòng. Mỗi đêm anh thường tắt hết đèn điện, thắp ngọn nến nhỏ, gõ tiếng chuông ngân vang, ngồi thiền. Một không gian phản chiếu hào quang huyền diệu. Quân cảm được năng lượng từ bi, thanh tịnh phát tỏa từ Đức Phật lung linh gần gũi.

Vài tháng sau, Quân bắt đầu xem những tập sách in bằng tiếng Nhật xếp đầy trong các hộp tử bên phần dưới tử thờ. Cầm từng cuốn sách, lật vài trang, liếc vội dòng chữ, anh nghĩ thầm chắc đây là lời kinh bằng Hán tự như tiếng Việt xưa. Anh chợt để ý dòng chữ bên trong tập sách mỏng như được viết bằng bút lông, ruột sách hầu hết là giấy trắng đã hoen màu, ngoài bìa có vài chữ được in lớn. Quân dù không biết Hán tự, nhưng nhìn nét bút lông tinh tế, đẹp đều, anh suy đoán những dòng chữ này ắt phải có ý nghĩa rất quan trọng. Anh chụp hình bìa sách rồi gửi tin nhắn (text message) đến người bạn Việt Nam sống tại Nhật mà anh quen qua mạng xã hội:

- Chị Du ơi, lâu ngày không liên lạc, nay làm phiền chị rồi. Mấy chữ ngoài bìa sách nói gì thế?

Chị Du:

- Chào anh Quân, lâu quá nay mới thấy. Chữ này có nghĩa là Gia Phả Tổ Tiên.

Quân chụp hình trang viết tay gửi chị Du:

- Chị dịch thêm vài dòng trang này nhé, có phải là chữ viết tay không?

- Mấy trang này nói ngày sinh, ngày mất của ông bà tổ tiên, nghề nghiệp, quê quán... tương tự cách ghi chép gia phả của người Việt Nam. Nét chữ rất đẹp, có thể do quý tôn sư trong chùa viết.

Quân kể chị Du nghe về chiếc tử thờ và người Mỹ già gốc Nhật rồi nhờ thêm:

- Có 3, 4 trang chị dịch ra tiếng Việt giùm nha, rồi Quân sẽ dịch ra tiếng Anh. Biết đâu ông già Nhật muốn biết những điều này. Mai một gặp nhau ở Mỹ hay ở Việt Nam, Quân sẽ hậu tạ chị nhé!

Chị Du:

- Không sao đâu anh Quân, giúp chút xíu có gì đâu mà. Nhưng đãi nhà hàng thì cũng nhận đấy!

Hôm sau, Quân gọi cho ông Ted theo số lưu lại trong điện thoại di động. Anh hỏi hộp nghe chuông reng, hy vọng ông không đổi số, đầu dây có tiếng quen thuộc:

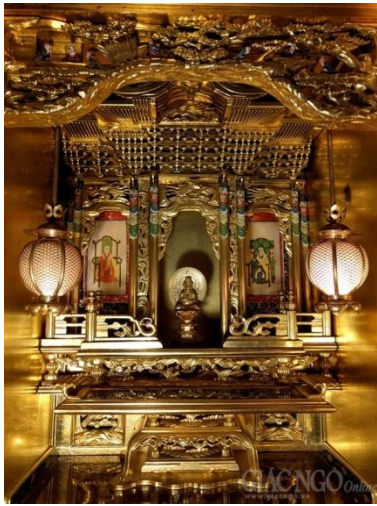
- Xin chào, tôi Ted đây.

Quân mừng rỡ:

- Chào ông, cháu là người mua tử thờ của ông. Ông ơi, mấy cuốn kinh trong hộp tử thờ, có cuốn là gia phả nhà ông.

Ông Ted ngạc nhiên:

- Hả, cháu nói gì, cuốn gia phả hả?
- Dạ phải, vì ghi ngày sinh, quê quán, nghề nghiệp của hầu hết người trong giòng họ Tazuma.

Khi cánh cửa mở ra, một Phật điện trang nghiêm biểu hiện - Ảnh: Huyền Lam

Ông Ted thốt lên mừng rỡ:

- Ôi tốt quá! Thật không ngờ. Khi cha ta sống thì ta không thèm để ý. Đến khi cha ta mất, khát khao muốn biết gốc gác thì không biết hỏi ai. Gần đất xa trời ta cứ ôm hận không biết tổ tiên mình.

Quân nhẹ nhàng thưa:

- Dạ, ông cho cháu địa chỉ mới, cháu gửi cuốn gia phả và bản dịch tiếng Anh cho ông

Ông Ted sung sướng cười lạnh lạnh:

- Nhân quả, Phật pháp tuyệt vời làm sao! Nếu ta ham tiền thì đâu có gặp cháu. Cháu cho lại ta một món quà vô giá!

Ông cười to, nói tiếp:

- Một ông Việt ở Mỹ mua đồ của ông Nhật gốc Mỹ, rồi ông Việt lại nhờ bạn Việt ở Nhật dịch tiếng Nhật ra tiếng Việt, ông Việt lại dịch ra tiếng Mỹ... Chuyện như một giấc mơ, cháu nhỉ!

Quân phấn khởi cười với ông:

- Dạ, cho đến giờ nhìn tử thờ cháu vẫn tưởng đang mơ ông ạ. Ông và cháu có một giấc mơ rất đẹp.

Ông Ted cười khoái chí:

- Điều đẹp nhất là giấc mơ của chúng ta có thật. Phật pháp nhiệm màu quá, cháu nhỉ!

Huyền Lam